

ce describantur, expressa in iis summa pecunie, cui, & qua de causa fuerit persoluta, ut ex eisdem facilius Visitatoribus innotescat, an huiusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsaa in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omnino vetitum est) impendantur, & si qui sint abusus tam circa huiusmodi inutiles, & superfluas expensas, quam circa presentis Constitutionis observantiam, praesertim sub praetextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Praelati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum disponere possint, ab iisdem Visitatoribus serio mandetur, ut omnino tollantur, & huiusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii.

CAPUT XXXII.

Quibus, & quae cautione tradenda curatorem Monasterii.

(a) Substantia Monasterii in Ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile iudicaverit, (b) consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas Breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quod dat, aut quid recipit. Si quis autem fordidit, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripatur, si non emendaverit disciplina Regulari subiacet.

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

Rorum omnium inventaria sunt.

1. (a) Quilibet Officialis intra mensem a die publicationis suae faciat Inventarium de rebus Monasterii, quae pertinent ad suum officium; Et Praelatus habeat apud se Inventarium universale omnium rerum tam mobilium, quam immobilium Monasterii omnino Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes vero libri Monasteriorum nostrorum, non solum notentur in Inventario communi, sed ulterius scribantur in singulis nomenclationibus, & Monasterii, cuius sunt, signato eorum numero in ordine ceterorum.

Res Ecclesiae quo casu secularibus commo- dandae.

3. Tapetia vero Ecclesiarum, & ornamenta Divino cultui dicata, deinceps secularibus non commoventur, nisi forte immineret periculum gravioris scandali, quo casu habita discretione personarum, & temporum, Praelati prudenter providere possint.

Ibi: consignet custodienda.

Cautum Praelati, ut Cellerarii exigant, Officialis vero redditus exactam rerum rationem, aliter utrosque puniant.

4. (b) Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut sollicite custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Praelati, ut de huiusmodi Bonis ad singula officia spectantibus ab unoquoque Officiali, expleta eius administratione integra, & exacta reddatur ratio a Cellerario accurate exigenda. Quod si aliquis ex Officialibus in huiusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod abfit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel expleto officio illa successori integre, & fideliter non consignando, a Praelato suo pro modo culpe severe puniatur. Cellerarii vero in exigenda ratione negligentes, poena eorum culpis consentanea pariter afficiantur, Adhibeatur tamen a Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellerarii tam in Monasterio, quam in Curtibus, & Grancis superfluas omnes amputent expensas, maxime vero circa equos, famulos, quadrigas, & alia huiusmodi, iis tantum, quae Praelatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adstrictos, decet, contenti. Accurate etiam ipsi Visitatores perpendant, quoniam pacto Monasteriorum praefatorum redditus augeri, expensaeque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac solitudine inquirant, an Possessiones a Colonis sint diligenter cultae, arboribusque consistae, ac etiam Armentis, & ceteris ad culturam necessariis convenienter instructae; necnon, an ulterioris bonificationis sint capaces, ut Monasteria aere alieno oppressa sublevari queant. Quod si ex avaritia, aut negligentia, damnum aliquod Monasteriis illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, ut contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, usque ad Officiorum privationem, & ulterius, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autem in qua Monasterium aliquod praedictorum officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes eiusdem Provinciae Abbates commonefacere praefatos Visitatores, ut valeant ipsi Monasterio iam labenti, de opportuno remedio providere.

5. Sane cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conservari mandamus, quae cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasteriis deputamus custodienda, videlicet Monasterio S. Iustinae de Padua, Sancti Spiritus prope Papiam, Sanctae Mariae de Florentia, & Sancti Pauli de Urbe. In quibus Monasteriis maxima cura servari volumus in loco tuto ab igne, & humiditate, a furibus, in Archivio duabus clavibus obserrato, extrahanturque, aut ter in anno novo aere afflandi, ne situ marcescant, & a tineis corrodantur.

Visitatores etiam praefatum in Visitatoribus consulant cu Monasteriorum necessitatibus, tum utilitati.

Privilegia si- nua diligentia serventur in Archivio qua- tuor Monasteriorum.

Qua ratione amoveri que- ant.

Non nisi reli- cta in scriptis memoria, & per spatium unius mensis sub certa pe- na.

In singulis Monasteriis exant eorum authentica, transumpta.

Ad a Visitatores, & alia scripturae in certis Monasteriis custodiantur.

Sigilla quoque diligenter serventur, & si quis ea adul-

6. Distinctius autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoveantur sine speciali licentia Praefidentis, & duorum Visitatorum. Urgente vero necessitate absque eorum licentia ad alia Monasteria nostra tantum transferri possint.

7. Qui ea requisierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eorum usum, intra mensem. Et si is qui acceperit, legitima causa cessante intra mensem remittere distulerit: singulis diebus septem Psalmos poenitentiales cum litanis, usquequo remissa fuerint, dicere teneatur. Quelibet vero Monasteria habeant transumpta authentica Privilegiorum saltem usitatorum, quae accurate custodiantur.

8. Ne arcana, quae fidelitati Visitatorum, committuntur ullo unquam tempore patefieri contingat, assignamus Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, ubi in Capla, obserrata clave, quae semper penes Praesidem pro tempore sit, acta Visitatorum praecedentis anni custodienda erunt. Si quae autem sunt aliae scripturae ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio S. Iustinae de Padua serventur.

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, quam parvum cautissime custodiantur, ne aliqua fraus inde suboriatur.

10. Quod.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

teatur, vel is abiretur, cat- curibus man- cipetur.

Unanimo ip- Monasterium iura sua tace- tur, & quidem proptis sum- tibus.

Vel Congre- gationis, vel plurium Mo- nasteriorum, quibus tamen definitio tam- pore solvi de- bent.

Habeant quo- que Monaste- ria Regestrum Ordinationis cujusque anni.

Nihil habeat, quod Abbas non debeat, & omnia sint communi, aliter puniuntur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligen- ter servet sua Sigilla, sive magnum (quo utuntur cum quid sit nomine Praelati, & Conventus) sive parvum, quo utitur Praelatus in privatis literis. Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Praelati, ullo eorum uti possit. Quae sigilla tam Congregationis, quam Monasteriorum, si quis suadente Diabolo, adulterari, iisque abati praesumpserit, carceri mancipetur.

11. Et quia non sufficit custodire scripturas, & Jura Monasteriorum nisi ab Impugnatoribus tuta serventur; idcirco statuimus, quod si aliquando secularis, aut Ecclesiastica persona jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbe molestare tentaverit; siquidem ipsa injuria in detrimentum particularis tantum Monasterii cesserit, Praelatus illius Monasterii, omni quo voluerit iusto remedio, causam suam impigre, prudenterque tueatur, nec aliquo modo jura, ac privilegia ipsa violari permittat; ubi vero se cause tuende imparem viderit, Patri Praefidenti, vel Visitatori, & Priori Generali negotium omne insinuare non negligat, quos omnino volumus causam huiusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel alibi, sicut opus fuerit, tueri.

12. Si vero Pater Praefidens, aut Visitatores ipsum Monasterium iudicaverint impotens ad expensas, fiat sumptibus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur, nisi ei Capitulum Generale iusserit relaxandos.

13. Poterunt tamen P. Praefidens cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro jure suo tuendo, si in Congregatione defuit pecunie: restitutione tamen faciendi de pecuniis commodatis, tempore per ipsos restituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat iacturam, Pater Praefidens, communibus Congregationis sumptibus, illius jura defendenda curabit.

15. In unoquoque Monasterio sit Regestrum in quo, quae singulis triennis per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet quae totam respiciunt Congregationem. Et similiter habeatur libellus, in quo notentur ea, quae specialiter ad illud Monasterium pertinent, prout fuerint per singula triennia per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAPUT XXXIII.

Praecipue hoc vitium (a) radicitus amputetur de Monasterio, ne quis praesumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque tabulas, neque graphium, sed nihilominus: quippe quibus, nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria a Patre Monasterii sperare, nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, ne quisquam suum esse aliquid dicat, aut praesumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiacet.

1. (a) Intentio Regulae est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas, sed etiam quando Praelatus perpendit aliquam rem nimio affectu possideri, ita forte, ut Frater resisteret, si ab eo auferri contingeret, propterea Patres caveant, ne aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum superioris.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant libros cum licentia suorum Praelatorum & pro usu suo teneant, etiamsi missi fuerint ad alia loca Congregationis nostrae, restituendos nihilominus post eorum decessum, illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

3. Et quoniam cum aliquis ex nostris moritur extra suae professionis Monasterium oriri solent lites tum super libris, tum super aliis rebus: ad eas praecavendas, ordinamus, quod tam libri non signati, quam alia omnia, quae reperta fuerint apud quemvis nostrae Congregationis Praelatum, Monachum, sive Commissum Defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis Defunctus assignatus erat, dummodo illuc pervenerit. Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quae cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quae autem non reperiuntur apud ipsos cujuscumque generis sint, sive pecuniae, sive libri signati, sive alia ejusmodi sint, & esse intelligantur Monasteriorum professionis eorum, nisi forte ipse ante mortem ad levandam conscientiam suam, alicui coram testibus dixisset, hanc vel illam rem esse hujus, vel illius Monasterii.

4. In Breviariis, sicut & in aliis libris scribatur nomen Monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Cassinensis Congregationis, ut supra Cap. 32. Mandantes omnibus nostrae Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicaverint, in ipsorum ordinatione: ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & libros, & alia quaecumque si habuerint appretabilia, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quae omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis conficiant librorum omnium, quos habent Inventarium, quod propriis Praelatis exhibeant, qui diligentissime considerabunt, an in iis sint libri per indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas ter saltem in anno visitabunt, inquirentes, an alios habeant libros, praeter in Inventario descriptos; quod si quis deprehensus fuerit huiusmodi libros vetitos habere, serventur ea, quae in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & praesertim ad Officium Sanctaequisitionis adversus haereticam pravitatem pertinentibus statuuntur.

6. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus nostris, ne inordinate per se, vel per alios a Consanguineis suis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit pecuniis privetur, & jejuret in terra in pane, & aqua in Refectorio.

Nihil concedi in pecunia utitur.

Possunt tamen Monachi se- cum ferre libros.

Res Defunctorum alicui Monasterio adscripser, illius sint, quae nulli adsignatae sunt, & apud ipsos extiter, ce- lantur eorum Monasterio; alia vero, Monasterio Profes- sionis, concedantur.

In libris inscribant no- men Monasterii, quos, ut, & alia eorum res dispense Abbas.

Conficiat In- ventarium li- brotum etiam prohibitorum sub certis pec- niis.

A nomine in- ordinate acci- piant pecu- nias.



De post completorium nemo loquatur.

CAPUT XLII.

Omnino tempore silentii debent studere Monachi, maxime tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore, sive jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii (a) mox, ut surrexerint a cena, sedant omnes in unum, & legat unus Collationes, vel vitas Patrum, aut certe aliquid, quod edificet audientes: non autem Heptaticum, aut regum, quia Infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: Aliis vero horis, legantur, si autem jejunii dies fuerit, dicta vespera, parvo intervallo, mox accedant ad lectionem, ut diximus, & lectus quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc moram Lectionis, si quis forte in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat: Omnes ergo in unum positi, compleant (b), & exeuntes a Completorio, nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam pravariari hanc taciturnitatis Regulam, graviori vindicta subiaceat: Excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut forte Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: mox, ut surrexerint a cena.

1. (a) Hisce temporibus completorium dicitur ante cenam, propterea pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quae non ultra quartam unius horae partem protrahatur; Eaque peracta, & dicatur in choro Lectio brevis, quae est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes a Completorio.

2. (b) Silentium, quod hic Regula praecipit post Completorium ordinamus rigorose servandum esse post signum serotinae dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt.

CAPUT XLIII.

(a) Ad horam divini Officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus (quaelibet fuerit in manibus) summa cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut non scurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei praeparatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliis post Gloriam Psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morose volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in choro, sed ultimus omnium stet, aut in loco, quem talibus negligentibus seorsim constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus usque dum, completo opere Dei, publica satisfactione poeniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum judicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur, nam si foras Oratorium remaneant, erit forte talis, qui se, aut recollet, & dormiat, aut certe sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno. Sed ingrediatur intra, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur.

Post cenam habetur spiritualis lectio, quae tempore jejunii praecedat Completorium, quo finito nemo loquatur.

Incipiatur semper de facta lectio ante Completorium lectionem.

Et silentium post signum dormitionis.

Operi Dei nihil praeparatur & ingredientes Chorum post primum psalmum, ultimo sedant, aut seorsum.

Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & Gloriam primi Psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege qua supra diximus, in ultimo stet, nec praesumat sociari choro Psalenticum, usque ad satisfactionem nisi forte Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciat Reus ex hoc.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit (b) ut simul omnes dicant versum, & orent, & sub uno simul accedant ad mensam: qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit usque ad secundam vicem (c) pro hoc corripitur. Si denuo non emendaverit, non permittatur ad mensam communis participationem, sed sequestratus a consortio omnium reficiat solus sublata ei portione suae vini usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit praesens, qui post cibum dicitur, nec quidquam praesumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere sed etsi, cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora qua desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omnino non percipiat, usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. (a) Quam sollicitos nos esse velit, ad Divina Officia Beatissimi P. N. Benedictus, his verbis ostendit: Ideoque aliquid distinctus, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum diximus.

Ut videlicet ad nocturnas vigiliis fervetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beatae Virginis in primo nocturnalis Officii, qui venerit post hymnum genuflectat, & facto a Superiore signo, vadat ad locum suum. Qui vero post Gloriam primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset vel locum negligentium petat.

3. Ad Divinas vero horas, qui venerit post hymnum, qui praemittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post Gloriam primi Psalmi etiam in horis, in quibus hymnus non praemittitur, pariter genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, vel ut supra locum poenitentium petat.

4. Ad Lectionem vero, quae dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit postquam Lectus (facto signo a Superiore) inceperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui vero non interfuerit lectioni brevi, quae dicitur in choro, genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.

5. (b) Declaramus sufficere, quod Fratres sint intra Officium Refectorii, cum Superior incipit versum: Benedicite. Quo pronunciat, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque a Superiore signo surgant.

Ibi: Propter id corripitur.

6. Tam negligentes, quam etiam, qui fuerint iusta causa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo a Superiore surgant, & causam suae tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens a legitime occupato.

7. Intervientes vero Coquina licet genuflectant

Item qui non interfuerit primo, vel secundo Versui Mensae, post secundam correctionem, seorsum cibum sumant absque vini portione, & hora a Priore determinata.

In Officio B. M. V. post hymnum genuflectant, & dato signo surgant, post psalmum vero etiam se excusent, aliter fervetur Regula.

Idem servandum in Completorio post incipiam lectionem, vel post Capitulum Breve.

Pariter genuflectant post pronunciatum Benedicite.

Post versum omnes genuflectant, & exceptis illis coquinae, se quoque excusent.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquant.

CAPUT XLVI.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocunque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit, vel aliud quid exceperit ubi ubi (a), & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum: dum per alium cognitum fuerit majori subiaceat emendationi. Si animae vero peccati causa latens fuerit: tantum Abbati, aut specialibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Si non veniens continuo.

1. (a) Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesse ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens scivit, alias in Capitulo suum fateatur errorem, Propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices, culpas audiant.

2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abluendas, etsi leviores maculas animae, quandoquidem ea errata, quae nulla culpa animam laedunt, tam celeriter S. P. N. Benedictus praecipit expianda.

3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die juxta antiquam consuetudinem Clerici, & Commissi Sacramentaliter confiteantur: Qui secus fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in Terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei.

CAPUT XLVII.

(a) Nuntianda hora operis Dei, die, nocturne sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali sollicito Fratri jungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleant: Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iustum fuerit, imponat (b). Cantare autem, aut legere non praesumat, nisi (c) qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui iusserit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuntianda hora operis Dei.

1. (a) Imponatur hoc officium Sacriliae. Ibi: Cantare, aut legere.

2. (b) Idcirco debentes legere, aut cantare praevideant lectiones, praeparantque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, ita ut ab omnibus cum edificatione, & profectu spirituali percipiantur. Id vero multo magis in missis celebrandis observandum est, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quam devotionis sensus in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent, in quo maxime invigilent Praelati, & contrafacientes severe corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter ob-

Qui palam deliquerit, publice satisfaciatur, qui vero clam, peccatum revelet Abbati, vel senioribus.

Decani quoti die in Capitulo culpas audiant.

Delenda sunt animae maculae, & quidem octavo die per Sacramentalem Confessionem sui certis peccatis.

Id praestat Abbas, aut alteri committatur, & in Choro iussu Abbatis omnia fiunt.

Haec praeparantur attentae, distincte, & devoto, atque canus monasticus adhibetur.

stant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitime fuisse occupatos.

8. Si quis autem legitime occupatus, non posset convenire ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quae Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suae occupationis.

9. Si vero alicui necesse fuerit discedere ab Officio, sive ab exercitio, sive a Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis spatium, licentia a Superiore solo nutu petat: Et si statim revertatur, non genuflectat. Cui vero necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiam particularem.

10. Praelati vero transeuntes per alia Monasteria intrantes Chorum, vel Refectorium, si tarde eos contingat accedere, non obid genuflectant, nec etiam licentiam petant, si inde abire voluerint, nisi ibi fuerit Pater Praesidens.

De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciunt.

CAPUT XLIV.

Qui pro graviore culpa ab Oratorio, & a mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorii prostratus jaceat, nihil dicens nisi tantum posito in terram capite, & prostratus pronus omnium de Oratorio exeuntem pedibus se projiciat. Et hoc tandiu faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse, qui dum iustus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis Fratrum, ut orat pro eo, & tunc si iusserit Abbas accipiat in Choro, vel in Ordine quo Abbas decreverit: ita sane, ut Psalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non praesumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciatur usque dum ei jubeat Abbas ut quiescat ab hac satisfactione. Qui vero pro levibus culpis excommunicatur tantum a mensa, in Oratorio satisfaciatur usque ad iussionem Abbatis, & tandem hoc faciat usque dum benedicat, & dicat, sufficit.

De iis, qui fallantur in Oratorio.

CAPUT XLV.

Si quis, dum pronunciat Psalmum, Refectorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum satisfactione ibi (a) coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes vero pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

(a) Quando error est modicus sufficit tangere terram manu, sed si error fuerit notabilis, ut puta quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante superiores, donec sibi signum factum fuerit surgendi.

Legitime occupati causam Superiori manifestent.

Item discedentes, vel silentium licentiam petant.

Praelati vero non genuflectant, & duntaxat a Praesidente licentiam petant.

Excommunicati pro graviore culpa prostrant se primo extra Oratorium, & dein in ipso Oratorio: Excommunicati vero pro levibus culpis, id praestant in solo Oratorio.

Fratres se humiliant, Infantes vero verberantur.

Pro qualitate errorum, vel manu tangant terram, vel genuflectant ante superiores.



(g) mixtum priusquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne forte grave sit ei jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadaria, & Servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui edificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. (a) Secundæ etiam Mensæ, ubi major fuerit Congregatio non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

2. (b) In Lectionibus primæ Mensæ hic Ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Evangelium, ejus Homilia: & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur: postea vitæ Sanctorum, deinde Sac. Scriptura. In fine commestionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi grammaticam ignorantes, unde edificentur habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ Mensæ repetatur. Cum vero contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3. (c) Ex eo quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Post Missas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo propter Communionem Sanctam ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicant: Ideo mandamus, quod tam Sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostre Congregationis Monasteriis: nisi forte ob reverentiam alicujus Festi Solemnis differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Coenæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta Decretum Sanctorum Patrum, Stolum semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis, & Sacramentum, per Sacristam decenter cum Luminaribus, Missa peracta, in locum suum reportetur.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno Confessionem non determinent.

7. (d) Stet in medio Chori die Dominica post sextam genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu, Domine labia mea aperies &c. Et a Choro ter repetito, Superior dicat Saluum me &c., & consuetam Orationem, tenoris videlicet sequentis: Aufer ab hoc famulo tuo, quam sumus Domine spiritum elationis, & ignorantia, ut repletus spiritu humilitatis, & scientia, intellectum Sacra capiat lectionis. Per Christum Dominum nostrum.

Ibi: petat ab omnibus pro se orari.

8. (e) Post benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad Mensam. Lecta vero brevi particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant co-

Quid legendi in prima, & secunda mensuram a Superioribus.

Quilibet Dominico die ab omnibus mandata Eu- charistia.

Et a Sacerdotibus cum quibusdam.

Deinde per Sacristam reponatur Sacramentum.

Prælati vero saltem bis in anno Confessionem non determinent.

Deinde Superior dicat Versum, & Orationem.

De principio, & fine lectionis, & mensæ.

medere. Et hoc ut anima, priusquam corpus reficiatur: & in fine Mensæ nemo furgat, nisi prius omnes responderint: Deo gratias.

Ibi: vicissim.

9. (f) Hac vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem a Superiore nominandi per singulas hebdomadas legant.

Ibi: mixtum.

10. (g) Servetur quod dictum est de Septimanariis Coquinæ.

De Mensura Ciborum.

CAPUT XXXIX.

(a) Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sextæ, quam nonæ omnibus mensibus cocta duo pulmentaria propter diversorum infirmitates, ut forte qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus sufficiant; Et si fuerint inde poma, aut nascentia Leguminum, addatur, & tertium (b) Panis libra una propensæ sufficiat in die, sive una sit refectio, sive prandii, & cenæ. Quod si cenaturi sunt de eadem libra, tertia pars a Cellarario reservetur, reddenda cenaturis. Quod si labor forte factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, ut nunquam surripiat Monachorum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula sicut ait Dominus noster: videte ne graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris vero minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quam majoribus servata in omnibus parcitate. Carnium vero (c) quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præter omnino debiles, & agrotos.

Ordinarie, sed non peccat deo conceduntur cocta obsonia & libra una panis in die, nunquam vero quadrupedum carnes.

DECLARATIO.

Ibi: sufficere credimus.

1. (a) Quando in Monasterio jejuniū servatur, assignetur edentibus in Refectorio, quæ debet esse circa meridiem ciborum quantitas, quæ aliquanto major sit, quam cum non jejunatur. In omnibus servata locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Cibi copiosiores sint diebus jejuniis.

Ibi: Panis libra una.

2. (b) Volumus consuetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur panis quantum, cuique opus fuerit.

Panis quantum sufficit.

Ibi: Quadrupedum.

3. (c) In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cum juscumque speciei omnino non comedantur in Refectorio observantia; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, esus carniū semel in hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carniū dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem, absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra,

Carnis definitio tempore, & loco permittuntur.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoste autem.

1. (a) Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & Indulgentias circa jejunia Regularia largiti sumus; rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulæ jejuniis detractum est, aliis abstinentiis, aliquatenus compensemus.

Loco jejuniarum Regularis perpetuo jejunant feria sexta.

2. Omnibus ergo Congregationis nostræ Monachis, & Commisissis injungimus, ut per totum annum jejunent feria sexta in memoriam, & reverentiam Passionis Christi nisi forte eo die festus dies adeo solemniter occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere suadeat. Refectianculæ ferotinae æstivo tempore fructus aliquos addi posse indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

3. (b) Intelligitur exclusive, prout declaratur in Capitulo de opere manuum quotidiano, super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Idest, post Idus.

Ibi: usque ad Caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres.

4. (c) Dispensamus autem in infra scriptis diebus propter reverentiam solemnitatū. In festo Sancti Matthei Apostoli, Dedicacionis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Justinae de Padua, S. Lucie, SS. Simonis, & Judæ, omnium Sanctorum, Sancti Martini, omnium etiam Sanctorum Monachorum, S. Andreae (quando celebratur extra Adventum, Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ ejus, S. Mauri, S. Antonii Abbatis, Purificationis Beate Mariæ Virginis, S. Scholasticæ, Sancti Mathiæ extra Quadragesimam, & tituli Loci: insuper etiam, ut Fratres nostri ulterius incumbant his, & aliis Regularibus observantiis, concedimus Prælati licentiam dispensandi tertia, & quarta feria cujuslibet hebdomadæ. Quibus impeditis, dispensatio cedat in alium diem.

Excipiuntur quamplurimi dies solennes & ferie festas & Quarta.

5. Et licet experientia docti, quæ rerum, magistra est, aperte cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potius distrahit, & enervat, quam recreet, & proficiendi materiam subministrat, tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esu carniū dispensatione (quod ipsorum discretioni committimus) aliquanto indulgentiores, vitato excessu, quatenus hujusmodi relaxatione præmissa, alacrius postmodum, atque ferventius debitum suæ servitutis perfolvant, & per Monasteria Congregationis uniformitas observetur.

Frequentiores sint recreationes, & esus carniū ante Adventum, & Quadragesimam.

Ibi: In Quadragesima usque ad Pascha ad vesperam semper reficiant.

6. (d) Hoc Quadragesimæ tempore, ita disponantur divina officia, ut hora ab Ecclesiâ præscripta conventus reficiatur.

Servetur hora ab Ecclesiâ præscripta.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. (e) Quia nostris temporibus Ecclesiasticorum Officiorum solemnitates ita auctæ sunt, ut hiemis tempore cenari non possit ante solis occasum, absque manifesta valetudinis læsione, & si voluerimus divinorum celebrationem nimis tempeste perolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectiois congrua dispositio.

Remittitur ad Abbatis arbitrium, & prudentiam.

carnes comedere ausus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejunet.

Semper vero in quibusdam Monasteriis.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis S. Pauli de Urbe, S. Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore, & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem, in cæteris vero Monasteriis in quibus, ob paucitatem Monachorum exacta, & rigorosa observantia Regularis vigere nequit, sit in Abbatis arbitrio, & prudentia ut carniū esum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus possit ex rationabili causa.

De Mensura Potus.

CAPUT XL.

Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius vero sic. Et ideo cum aliqua scrupolositate a nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen Infirmitatum contentes imbecillitatem, credimus (a) emnam vini per singulos sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut Locis necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit: in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus ne surrepat fatietas, aut ebrietas, liceat legamus, vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem, vel hoc consentimus, ut non usque ad fatietatem bibamus, sed parcius: Quia vinum apostatate facit etiam sapientes. Ubi autem loci necessitas exposcit, ut nec supra scripta mensura inveniri possit, sed multo minus, aut ex toto nihil; benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murmurationibus sint.

Pro ordinario, & quotidiano potu assignatur Emnam una vini.

Ibi: Eminam Vini.

1. (a) Vinum apponimus non ad certam mensuram, sed quantum uniuscujusque sobrietati sufficiat, monemus tamen Fratres ne bibant merum, nisi Infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant; Extra Refectorium, vero uti liceat vitreis calicibus.

Bibant ad sobrietatem, & in poculis fictilibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAPUT XLI.

A Santo Pascha, usque ad Pentecostem ad sextam reficiant Fratres, & ad seram cenent (a) A Pentecoste autem tota ætate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas ætatis non perturbat), quarta, & sexta feria jejunent usque ad nonam, Reliquis vero diebus ad sextam prandeat: Quæ prandii sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor minus fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres absque ulla murmuratione faciant (b) Ab Idibus autem Septembris (c) usque ad caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres (d). In Quadragesima vero usque ad Pascha, ad vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigent reficientes: Sed luce adhuc diei omnia consumuntur, sed & omni tempore sive cenæ, sive refectiois hora sic temperetur ut (e) cum luce fiant omnia.

Tempus prædicti pro diversitate temporis erit Sexta, Nona, & Vespera: Cenæ vero sexta, semper tamen cum luce diei.



Nec aliquid emant, aut vendant.

7. Inhibemus etiam, ne quaslibet res invicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecuniis illico priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

Multo minus aliquid emant pro Laicis, aut eorum res asportent.

8. Insuper nemo nostrorum presumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id asportet absque vestigialium solutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in dignitate constitutus per depositionem puniatur; si vero fuerit simplex Monachus, degradetur, habita consideratione ad gravitatem criminis; Sed si fuerit Commissus, aut expellatur, aut gravissimis poenis afficiatur.

Cujuscunque generis pecunia: Praelato deferant, aliter puniatur ab eodem, vel a Visitatoribus.

9. Praecipimus etiam, quod nullus nostrae Congregationis Professus, Commissus, seu aliter in nostris Monasteriis sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias, sine licentia Praelati sui, sed pecuniam omnem ad se pervenientem eidem Praelato deferat Depositario consignandam: quod idem intelligimus observandum esse de pecuniis, quae penes aliquem ex praedictis Fratribus quavis causa depositata fuerint, tam Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcumque Personarum, prout supra statutum est in declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Constitutionem mandamus omnibus Praelatis, & Patribus nostrae Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant suis Monasteriis observari. Quod si forte quis contra hujus Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsitan census, & alia bona quaecumque tam stabilia, quam mobilia quovis titulo acquisita, occulte retinuerit, & intra tempus a Constitutionibus praescriptum, non revelaverit, ac de hujusmodi proprietatis vitio suspectus, & difamatus a Praelato suo, praevia monitione juxta Sacros Canones punitus non fuerit, ne propter incuriam, & dissimulationem Praelatorum (quod absit) delicta inulta remaneant, districte ordinamus Visitatoribus ut in actu Visitations in singulis Monasteriis contra hujusmodi proprietatis labe suspectos, & difamatos, diligentissime procedant. Et si desuper capta diligenti Informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex praedictis culpabilem invenerint, si quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur, simplex vero Monachus, aut Commissus Carceri mancipetur, non nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis educendus; Pecunias vero, & quaecumque bona praedicta Monasteriis eorum professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

Nihil mutuo, aut commodato accipiat sine licentia in scriptis, & sine qua creditores periculo se exponant.

10. Nullus Fratrum Nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato, absque licentia Praelati, & conventus, in scriptis danda, qua non interveniente sibi consulant Creditores, sciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publica auctoritate a alienum, contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit, in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu concipienda erunt in posterum mandata procuratorum Ministris tradenda.

Si omnes debeant aequaliter necessaria accipere. C A P. XXXIV. Sicut scriptum est: Dividebatur singulis

prout euique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur: Qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia: Et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro quacumque causa in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplina subdat.

Attendantur major, & minor Fratrum indigentia, nec aliquis murmuret sub certa poena.

De Septimanariis Coquina.

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut (a) nullus excusetur a Coquinae Officio, nisi aut agritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit: quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia, secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellerarius excusetur a Coquina, vel si qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri vero sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Lintamina cum quibus sibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lavet: pedes vero, tam ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus est, omnibus lavent. Vasa Monasterii sui munda, & sana Cellerario reconsignet. Qui Cellerarius item intranti consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit.

Nemo sine causa excusetur a Coquina, & quodammodo Coqui officium, vel ipse praestare debeat in initio, vel sine sua hebdomada.

Septimanarii autem ante unam horam Refectionis accipiant, super statutam annonam, (b) singulos biberes, & panem: ut hora refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant Fratribus suis. In diebus tamen solemnibus usque ad Missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes, Hebdomadarii in Oratorio, mox Matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de Septimana, dicat hunc versum: *Benedictus es D. Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me.* Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat: *Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina,* & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi nullus excusetur.

1. (a) Prior Clausuralis, maxime cum Praelatus erit in Monasterio, non excusetur a ministerio Coquinae, sed solus Cellerarius, qui Prior, mense quoque, etiam absente Praelato, legere, & inservire debet.

Prior quoque Coqui agat, & mense inserviat, legatque.

Ibi singulos biberes, & panem.

2. (b) Infra de hebdomadario Lectore dicitur *mixtum*. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere potest unus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

Coqui accipiat Cyathum unum vini, & duas uncias panis.

3. Quod vero dicitur de hebdomadariis Coquinae, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis Officiis occupati nequeunt prime Mensae interesse.

Ique omnibus Officialibus permittitur.

De

De Infirmis Fratribus.

C A P. XXXVI.

Summa sit cura infirmorum, qui minus molesti non sint & eos alii patienter sustineant.

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviat; quia ipse dixit: *Infirmus fui, & visitastis me.* Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis; Sed & ipsi infirmi confident, in honorem Dei sibi serviri: & non superfluitate sua contristent Fratres suos servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis (a) sit Cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus.

Assignentur eis Cella, & famulus.

Item concedantur Balnea, & Carnia.

(b) Balnearum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur; Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed & Carnium usus Infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur. At ubi meliorati fuerint a carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne a Cellerariis, aut Servitoribus (c) negligantur infirmi quia ad ipsum respicit, quidquid a Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi sit Cella super se deputata.

Pro salute animae, & corporis nullim penite, ac labori parcatur.

1. (a) Quilibet infirmus habeat, si locus permiserit Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impense parcatur, ut infirmis necessaria obsequia, immo decencia solatia tum spiritualia, tum corporalia, seculo impendantur. Quod praesertim attendatur in Monasteriis, quae sunt extra Civitates, in quibus tam quoad Medicos, quam quoad alia requisita, non ita commode possunt infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Praelati talium Monasteriorum, ut infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quae ad salutem corporis, & animae non solum necessaria, sed etiam concedens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, severe puniantur a Regimine.

De medicinalibus.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa Medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris, nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contra fecerit, dicat ter Septem Psalmos Poenitentiales cum Lytanijs.

De mensa.

3. Ad mensam, si plures sunt Aegri, vel Convalescentes cum modesta sedent, & aliquid ad edificationem in principio refectionis legatur.

De valetudinariis.

4. Sint infirmi obediens infirmariis suis, & contra infirmarii sint discreti, & compatiens infirmis suis. Qui infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilet Praelati, ut hoc charitatis officium perfecte adimpleatur.

Balnea extra Monasterium non tam facile permittantur.

Ibi Balnearum usus. 5. (b) Intelligimus de Balneis, quae sunt in Monasteriis. Ad Balnea vero quae sunt extra Monasterium propter periculum Animarum, nemo accedere praesumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proxime fieri debeat, &

non sit periculum in mora, aliter Praesidentis, aut unius ex Visitatoribus: Quando etiam major inflaret necessitas, & differri non posset sufficiat licentia Praelati sui cum Consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo infirmo Fratere petenda sunt Balnea, Praelatus ipse, & non alius ipsam licentiam petat.

Quodsi Monasterium sub iacere debeat infirmorum expensis.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittenda necessaria omnia suppeditari mandamus a Monasterio suae professionis, dummodo per biennium minime interruptum in alio Monasterio non permanerit. Hoc enim casu ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus: Quo vero ad alios infirmos expense fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur est deputatus de familia.

Ibi non negligantur infirmi.

7. (c) Non solum in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, ne propter infirmitatem, omittant Confessionem, & Communionem temporibus confuetis, imo hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiae Sacramentum sumant.

Saepe confiteantur, & Eucharistiam sumant.

De Senibus, vel Infantibus.

C A P. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad Misericordiam in his aetatibus, (a) Senum videlicet, & Infantum tamen, & Regulae auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulae teneatur in alimentis, sed sit eis pia consideratio, & praeviant horas Canonicas.

Alimenta sumant ante horas canonicas.

DECLARATIO.

Ibi Senum.

1. (a) Non tam atate, quam imbecillitate, juxta Praelati considerationem. Infantes vero non recipimus omnino, sicut supra dictum est de Pueris minoris aetatis.

Attendantur non tam aetate, quam imbecillitate.

De Hebdomadario Lectore.

C A P. XXXVIII.

(a) Mensis Fratrum edentium (b) Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, (c) & Communionem, (d) petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam.* Et sic accepta benedictione (e) ingrediatur ad legendum: Summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius nullitatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quae vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus sic sibi (f) invicem ministrent Fratres, ut nullus indiget petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscumque signi potius petatur, quam voce. Nec praesumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliunde quidquam requirere ne detur occasio: nisi forte Prior voluerit pro edificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat (g) mix-

Qualis esse, quod praestare, & quibuscumque edere debeat: ipso vero legente altum sit silentium.



ferventur tōni Monastici in Evangelii, in Epistolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in ceremoniis exhibeatur ab omnibus: Qui transgressus fuerit pro prima vice coheredat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus poenitentis subiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui possit dictum officium implere.

Idoniam erant dicitur in litteris.

3. (c) Ideoque ordinamus, quod Patres Monasteriorum nostrae Congregationis, de consilio suorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiae, & cantu plano solite instrui faciant a doctis Monachis, si commode fieri potest: sin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monastica disciplina alienum sit, inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omnino doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, suos degenerare, ut huiusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugae (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque scripturarum speculationi efficacius intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostrae, haec etiam inter caetera scientiae gemma non desit, hac praesenti Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem Theologia moralis, vel sacrae scripturae, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia scholastica, & positiva, & Sacri Canonis.

In Monasteriis duodecim Monachorum nonnullis, in Formalibus vero quamplures instituantur disciplinae.

Designantur Monasteria Formalia.

5. Pro studiis formalibus deputamus in Provincia Sicilia Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanae, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Severini Neapolis, & Sanctissimae Trinitatis Cavae. In Provincia Romana Monasteria S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennae, S. Proculi Bononiae. In Provincia Veneta Monasteria S. Iustinae Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monasteria S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiae, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuae. In Provincia Hetrusca, Monasterium S. Mariae Florentinae, cujus quidem Provinciae, sicut etiam Liguria, & pariter aliarum Provinciarum Praelati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendis, & vestiendis illorum Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates in praedictis Monasteriis constituant Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, previo examine approbati fuerint, usque libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoscunt: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus festis, nec praetermissa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari observantia) eos si opus fuerit, eximendo.

Ad ea nitere possunt Alumnos suos omnes Provinciae, propeis tamen expensis.

Quomodo erigendi lectores, & quae eorum privilegia.

Eligunt Praefici scholasticum.

6. Pro Monachorum quoque studio vacationum diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Officialium eligatur, qui cuncta secundum Deum, & scholarium profectum ex-

quens pro viribus semper scholis adesse procurat.

7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia oeconomica, vel temporalia, etiam domestica assumi possit, nisi completo suae conversionis anno duodecimo.

Adolescentes vacent solis literis usque ad 12. annum a Conversione.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Otiositas inimica est animae, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione Divina: Ideoque hac dispositione (a) credimus utraque tempora ordinari, id est, ut a Pascha (b) usque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima usque ad horam pene quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi sextam (c) Lectioni vacent. Post sextam autem surgentes a mensa praesent in lectis suis cum omni silentio; aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporis mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad vesperam. Si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verum monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut, & Patres nostri, & Apostoli: omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes.

Designatur tempus lectionis divinae, & operis manualis.

(a) A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimae usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur: facta autem primo signo Nonae horae disjungant se ab opere suo singuli: Et sint parati, dum secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem vacent Lectionibus suis, aut Psalmis (e). In Quadragesima vero diebus a mane usque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadragesimae accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadragesimae dandi sunt. Ante omnia sane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumceant Monasterium horis, qui us vacent Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniantur Frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni: Et non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si, (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari subiaceat, taliter ut caeteri metum habeant: Neque Frater ad Fratrem jubetur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Eligatur Praefici lectionis, animadvertatur in eos, & consultatur infirmis.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. (a) Declaramus horum omnium dispositio.

Es remittitur ad subditio.

lectionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione disponat, ita ut Ecclesiae, & Populo satisfaciatur, atque Monachi, ultra quam par est, minime graventur.

Idest post Idus Octobris.

Post primam mensam concellatur hora una solati.

Hinc subsequitur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & postea dicitur Nona.

Comprehendatur Calendar, & de diebus jejuniis hora nona se recitiant.

Circa ortum Solis dicitur Prima, & reliqua festalis diei.

Ita disponatur Hora, ut circa meridiem praecedant.

Diebus Sanctorum duplex Missa canetur.

Circa finem Missae pulsat campana pro Vesperis.

Quid agendum usque ad Completorium, seu horam 2.

lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulo ante horam vigesimam tertiam.

De exercitio manuali.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo, & in Monasteriis majoribus, quinque ictibus pulsetur aliqua ex majoribus campanis Ecclesiae, & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum: & in principio cujuslibet exercitii, unusquisque genibus flexis, dicat Ave Maria, ut devotius opus perficiatur.

De privata Oratione, vel lectione.

De lectione tempore exercitii.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extense per congruum spatium.

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit pro spirituali aedificatione, legatur aliquid.

De Quadragesima observatione.

CAPUT XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimae debeat observationem habere: tamen, quia paucorum est ista virtus, ideo suademus (a) istis diebus Quadragesimae omni puritate vitam suam custodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus; Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiae operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, Orationes peculiare, ciborum, & potus abstinentiam, ut unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo, id est subtrahat corpori suo de Cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia quod sine permissione Patris spiritualis sit, praesumptioni reputabitur, & vanae gloriae, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Hoc praesertim tempore a vitiis se abstineant, & virtutes fecerint ex abbas tamen licentia.

DECLARATIO.

Ibi: Istitis diebus Quadragesima.

1. (a) Hanc Quadragesimam declaramus incipere, quoad abstinentiam huiusmodi, secunda feria post Quinquagesimam, ita ut feria secunda, & tertia ante Cineres abstinentia a Lacticiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Praelatis nostris inviolabiliter observetur. Qui contrafecisse fuerint convicti, Praelati integrum Psalterium recitent toties, quoties, caeteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus sequentibus.

Quadragesima incipiat a Quinquagesima sub certis poenis.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, ultra Psalmos Poenitentiales, Graduales, & officium Defunctorum, flagellatio, vulgo disciplina, quae a nostris fit omni tempore feria sexta, fiat tota Quadragesima, quarta, & sexta feria: in hebdomada vero Sancta, addatur etiam feria Quinta.

Frequentius se flagellis cedant.

Adventus omnino celebratur.

3. Similiter a prima Dominica Adventus in-



Nec aliquid emant, aut vendant.

7. Inhibemus etiam, ne quaslibet res invicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecuniis illico priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

Multo minus aliquid emant pro Laicis, aut eorum res asportent.

8. Insuper nemo nostrorum presumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id asportet absque vestigialium solutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in dignitate constitutus per depositionem puniatur; si vero fuerit simplex Monachus, degradetur, habita consideratione ad gravitatem criminis; Sed si fuerit Commissus, aut expellatur, aut gravissimis poenis afficiatur.

Cujuscunque generis pecunia: Praelato deferant, aliter puniatur ab eodem, vel a Visitatoribus.

9. Praecipimus etiam, quod nullus nostrae Congregationis Professus, Commissus, seu aliter in nostris Monasteriis sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias, sine licentia Praelati sui, sed pecuniam omnem ad se pervenientem eidem Praelato deferat Depositario consignandam: quod idem intelligimus observandum esse de pecuniis, quae penes aliquem ex praedictis Fratribus quavis causa depositata fuerint, tam Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcumque Personarum, prout supra statutum est in declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Constitutionem mandamus omnibus Praelatis, & Patribus nostrae Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant suis Monasteriis observari. Quod si forte quis contra hujus Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsitan census, & alia bona quaecumque tam stabilia, quam mobilia quovis titulo acquisita, occulte retinuerit, & intra tempus a Constitutionibus praescriptum, non revelaverit, ac de hujusmodi proprietatis vitio suspectus, & difamatus a Praelato suo, praevia monitione juxta Sacros Canones punitus non fuerit, ne propter incuriam, & dissimulationem Praelatorum (quod absit) delicta inulta remaneant, districte ordinamus Visitatoribus ut in actu Visitations in singulis Monasteriis contra hujusmodi proprietatis labe suspectos, & difamatos, diligentissime procedant. Et si desuper capta diligenti Informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex praedictis culpabilem invenerint, si quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur, simplex vero Monachus, aut Commissus Carceri mancipetur, non nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis educendus; Pecunias vero, & quaecumque bona praedicta Monasteriis eorum professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

Nihil mutuo, aut commodato accipiat sine licentia in scriptis, & sine qua creditores periculo se exponant.

10. Nullus Fratrum Nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato, absque licentia Praelati, & conventus, in scriptis danda, qua non interveniente sibi consulant Creditores, sciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publica auctoritate a alienum, contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit, in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu concipienda erunt in posterum mandata procuratorum Ministris tradenda.

Si omnes debeant aequaliter necessaria accipere. C A P. XXXIV. Sicut scriptum est: Dividebatur singulis

prout euique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur: Qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia: Et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro quacumque causa in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplina subdat.

Attendantur major, & minor Fratrum indigentia, nec aliquis murmuret sub certa poena.

De Septimanariis Coquina.

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut (a) nullus excusetur a Coquinae Officio, nisi aut agitudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit: quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia, secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellerarius excusetur a Coquina, vel si qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri vero sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Lintamina cum quibus sibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lavet: pedes vero, tam ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus est, omnibus lavent. Vasa Monasterii sui munda, & sana Cellerario reconsignet. Qui Cellerarius item intranti consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit.

Nemo sine causa excusetur a Coquina, & quodvis sit Coqui officium, vel ipse praesere debeat in initio, vel sine sua hebdomada.

Septimanarii autem ante unam horam Refectionis accipiant, super statutam annonam, (b) singulos biberes, & panem: ut hora refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant Fratribus suis. In diebus tamen solemnibus usque ad Missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes, Hebdomadarii in Oratorio, mox Matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de Septimana, dicat hunc versum: *Benedictus es D. Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me.* Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat: *Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina,* & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi nullus excusetur.

1. (a) Prior Clausuralis, maxime cum Praelatus erit in Monasterio, non excusetur a ministerio Coquinae, sed solus Cellerarius, qui Prior, mense quoque, etiam absente Praelato, legere, & inservire debet.

Prior quoque Coqui agat, & mense inserviat, legatque.

Ibi singulos biberes, & panem.

2. (b) Infra de hebdomadario Lectore dicitur *mixtum*. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere potest unus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

Coqui accipiat Cyathum unum vini, & duas uncias panis.

3. Quod vero dicitur de hebdomadariis Coquinae, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis Officiis occupati nequeunt primae Mensae interesse.

Ique omnibus Officialibus permittitur.

De

De Infirmis Fratribus.

C A P. XXXVI.

Summa sit cura infirmorum, qui minus molesti non sint & eos alii patienter sustineant.

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviat; quia ipse dixit: *Infirmus fui, & visitastis me.* Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis; Sed & ipsi infirmi confident, in honorem Dei sibi serviri: & non superfluitate sua contristent Fratres suos servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis (a) sit Cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus.

Assignentur eis Cella, & famulus.

Item concedantur Balnea, & Carnia.

(b) Balnearum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur; Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed & Carnium usus Infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur. At ubi meliorati fuerint a carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne a Cellerariis, aut Servitoribus (c) negligantur infirmi quia ad ipsum respicit, quidquid a Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi sit Cella super se deputata.

Pro salute animae, & corporis nullum penset, ac labori parcat.

1. (a) Quilibet infirmus habeat, si locus permiserit Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impense parcat, ut infirmis necessaria obsequia, immo decencia solatia tum spiritualia, tum corporalia, se dulo impendantur. Quod praesertim attendatur in Monasteriis, quae sunt extra Civitates, in quibus tam quoad Medicos, quam quoad alia requisita, non ita commode possunt infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Praelati talium Monasteriorum, ut infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quae ad salutem corporis, & animae non solum necessaria, sed etiam concedens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, severe puniantur a Regimine.

De medicinalibus.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa Medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris, nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contra fecerit, dicat ter Septem Psalmos Poenitentiales cum Lytanijs.

De mensa.

3. Ad mensam, si plures sunt Aegri, vel Convalescentes cum modesta sedeant, & aliquid ad edificationem in principio refectionis legatur.

De valetudinariis.

4. Sint infirmi obedientes Infirmariis suis, & contra Infirmarii sint discreti, & compatiuntur Infirmis suis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilet Praelati, ut hoc charitatis officium perfecte adimpleatur.

Balnea extra Monasterium non tam facile permittantur.

Ibi Balnearum usus. 5. (b) Intelligimus de Balneis, quae sunt in Monasteriis. Ad Balnea vero quae sunt extra Monasterium propter periculum Animarum, nemo accedere presumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proxime fieri debeat, &

non sit periculum in mora, aliter Praesidentis, aut unius ex Visitatoribus: Quando etiam major inflaret necessitas, & differri non posset sufficiat licentia Praelati sui cum Consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo infirmo Fratere petenda sunt Balnea, Praelatus ipse, & non alius ipsam licentiam petat.

Quodsi Monasterium sub iacere debeat infirmorum expensis.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittenda necessaria omnia suppeditari mandamus a Monasterio suae professionis, dummodo per biennium minime interruptum in alio Monasterio non permanerit. Hoc enim casu ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus: Quo vero ad alios infirmos expense fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur est deputatus de familia.

Ibi non negligantur infirmi.

7. (c) Non solum in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, ne propter infirmitatem, omittant Confessionem, & Communionem temporibus confuetis, imo hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiae Sacramentum sumant.

Saepe confiteantur, & Eucharistiam sumant.

De Senibus, vel Infantibus.

C A P. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad Misericordiam in his aetatibus, (a) Senum videlicet, & Infantum tamen, & Regulae auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulae teneatur in alimentis, sed sit eis pia consideratio, & praeveniatur horas Canonicas.

Alimenta sumant ante horas canonicas.

DECLARATIO.

Ibi Senum.

1. (a) Non tam atate, quam imbecillitate, juxta Praelati considerationem. Infantes vero non recipimus omnino, sicut supra dictum est de Pueris minoris aetatis.

Attendantur non tam aetate, quam imbecillitate.

De Hebdomadario Lectore.

C A P. XXXVIII.

(a) Mensis Fratrum edentium (b) Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, (c) & Communionem, (d) petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam.* Et sic accepta benedictione (e) ingrediatur ad legendum; Summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius nullitatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quae vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus sic sibi (f) invicem ministrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscumque signi potius petatur, quam voce. Nec praesumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliunde quidquam requirere ne detur occasio: nisi forte Prior voluerit pro edificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat (g) mix-

Qualis esse, quod praesere, & quibuscum edere debeat: ipse vero legente altum sit silentium.



(g) mixtum priusquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne forte grave sit ei jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadaria, & Servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui edificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. (a) Secundæ etiam Mensæ, ubi major fuerit Congregatio non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

2. (b) In Lectionibus primæ Mensæ hic Ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Evangelium, ejus Homilia: & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur: postea vitæ Sanctorum, deinde Sac. Scriptura. In fine commestionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi grammaticam ignorantes, unde edificentur habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ Mensæ repetatur. Cum vero contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3. (c) Ex eo quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Post Missas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo propter Communionem Sanctam ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicant: Ideo mandamus, quod tam Sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostre Congregationis Monasteriis: nisi forte ob reverentiam alicujus Festi Solemnis differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Coenæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta Decretum Sanctorum Patrum, Stolum semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis, & Sacramentum, per Sacristam decenter cum Luminaribus, Missa peracta, in locum suum reportetur.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno Confessionem non determinent.

7. (d) Stet in medio Chori die Dominica post sextam genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu, Domine labia mea aperies &c. Et a Choro ter repetito, Superior dicat Saluum me &c., & consuetam Orationem, tenoris videlicet sequentis: Aufer ab hoc famulo tuo, quam sumus Domine spiritum elationis, & ignorantia, ut repletus spiritu humilitatis, & scientia, intellectum Sacrae copiat lectionis. Per Christum Dominum nostrum.

Ibi: petat ab omnibus pro se orari.

8. (e) Post benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad Mensam. Lecta vero brevi particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant co-

Quid legendi in prima, & secunda mensuram a Superiore.

Quilibet Dominico die ab omnibus mandata Eu- charistia.

Et a Sacerdotibus cum Sacerdotibus.

Deinde per Sacristam reponatur Sacramentum.

Prælati vero saltem bis in anno Confessionem non determinent.

Deinde Superior dicat Versum, & Orationem.

De principio, & fine lectionis, & mensæ.

medere. Et hoc ut anima, priusquam corpus reficiatur: & in fine Mensæ nemo furgat, nisi prius omnes responderint: Deo gratias.

Ibi: vicissim.

9. (f) Hac vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem a Superiore nominandi per singulas hebdomadas legant.

Ibi: mixtum.

10. (g) Servetur quod dictum est de Septimanariis Coquinæ.

De Mensura Ciborum.

CAPUT XXXIX.

(a) Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sextæ, quam nonæ omnibus mensibus cocta duo pulmentaria propter diversorum infirmitates, ut forte qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus sufficiant; Et si fuerint inde poma, aut nascentia Leguminum, addatur, & tertium (b) Panis libra una propensæ sufficiat in die, sive una sit refectio, sive prandii, & cenæ. Quod si cenaturi sunt de eadem libra, tertia pars a Cellarario reservetur, reddenda cenaturis. Quod si labor forte factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, ut nunquam surripiat Monachorum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula sicut ait Dominus noster: videte ne graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris vero minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quam majoribus servata in omnibus parcitate. Carnium vero (c) quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præter omnino debiles, & agrotos.

DECLARATIO.

Ibi: sufficere credimus.

1. (a) Quando in Monasterio jejuniū servatur, assignetur edentibus in Refectorio, quæ debet esse circa meridiem ciborum quantitas, quæ aliquanto major sit, quam cum non jejunatur. In omnibus servata locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi: Panis libra una.

2. (b) Volumus consuetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur panis quantum, cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

3. (c) In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cum juscumque speciei omnino non comedantur in Refectorio observantia; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, esus carniū semel in hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carniū dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem, absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra,

Qui legent.

Ordinarie, sed non peccatis die conceduntur cocta obsonia & libra una panis in die, nunquam vero quadrupedum carnes.

Cibi copiosiores sint diebus jejuniis.

Panis quantum sufficit.

Carnis definitio tempore, & loco permittuntur.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoste autem.

1. (a) Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & Indulgentias circa jejunia Regularia largiti sumus; rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulæ jejuniis detractum est, aliis abstinentiis, aliquatenus compensemus.

2. Omnibus ergo Congregationis nostræ Monachis, & Commisissis injungimus, ut per totum annum jejurent feria sexta in memoriam, & reverentiam Passionis Christi nisi forte eo die festus dies adeo solemniter occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere suadeat. Refectiunculæ ferotinae æstivo tempore fructus aliquos addi posse indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

3. (b) Intelligitur exclusive, prout declaratur in Capitulo de opere manuum quotidiano, super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Ibi: usque ad Caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres.

4. (c) Dispensamus autem in infra scriptis diebus propter reverentiam solemnitatū. In festo Sancti Matthei Apostoli, Dedicacionis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Justinae de Padua, S. Lucie, SS. Simonis, & Judæ, omnium Sanctorum, Sancti Martini, omnium etiam Sanctorum Monachorum, S. Andreae (quando celebratur extra Adventum, Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ ejus, S. Mauri, S. Antonii Abbatis, Purificationis Beate Mariæ Virginis, S. Scholasticæ, Sancti Mathiæ extra Quadragesimam, & tituli Loci: insuper etiam, ut Fratres nostri ulterius incumbant his, & aliis Regularibus observantiis, concedimus Prælati licentiam dispensandi tertia, & quarta feria cujuslibet hebdomadæ. Quibus impeditis, dispensatio cedat in alium diem.

5. Et licet experientia docti, quæ rerum magistra est, aperte cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potius distrahit, & enervat, quam recreet, & proficiendi materiam subministrat, tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esu carniū dispensatione (quod ipsorum discretioni committimus) aliquanto indulgentiores, vitato excessu, quatenus hujusmodi relaxatione præmissa, alacrius postmodum, atque ferventius debitum suæ servitutis perfolvant, & per Monasteria Congregationis uniformitas observetur.

Ibi: In Quadragesima usque ad Pascha ad vesperam semper reficiant.

6. (d) Hoc Quadragesimæ tempore, ita disponantur divina officia, ut hora ab Ecclesiâ præscripta conventus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. (e) Quia nostris temporibus Ecclesiasticorum Officiorum solemnitates ita auctæ sunt, ut hiemis tempore cenari non possit ante solis occasum, absque manifesta valetudinis læsione, & si voluerimus divinorum celebrationem nimis tempeste perolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia suspendeat temporis canonicarum horarum, & refectiōnis congrua dispositio.

carnes comedere ausus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejuret.

Semper vero in quibusdam Monasteriis.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis S. Pauli de Urbe, S. Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore; & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem, in cæteris vero Monasteriis in quibus, ob paucitatem Monachorum exacta, & rigorosa observantia Regularis vigere nequit, sit in Abbatis arbitrio, & prudentia ut carniū esum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus possit ex rationabili causa.

De Mensura Potus.

CAPUT XL.

Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius vero sic. Et ideo cum aliqua scrupulositate a nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen Infirmitatum contentes imbecillitatem, credimus (a) emnam vini per singulos sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut Locis necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit: in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus ne surrepat fatietas, aut ebrietas, liceat legamus, vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem, vel hoc consentimus, ut non usque ad satietatem bibamus, sed parcius: Quia vinum apostatate facit etiam sapientes. Ubi autem loci necessitas exposcit, ut nec supra scripta mensura inveniri possit, sed multo minus, aut ex toto nihil; benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murmurationibus sint.

Ibi: Eminam Vini.

1. (a) Vinum apponimus non ad certam mensuram, sed quantum uniuscujusque sobrietati sufficiat, monemus tamen Fratres ne bibant merum, nisi Infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant; Extra Refectorium, vero uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAPUT XLI.

A Santo Pascha, usque ad Pentecostem ad sextam reficiant Fratres, & ad seram cenent (a) A Pentecoste autem tota ætate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas ætatis non perturbat), quarta, & sexta feria jejurent usque ad nonam, Reliquis vero diebus ad sextam prandeat: Quæ prandii sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor minus fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres absque ulla murmuracione faciant (b) Ab Idibus autem Septembris (c) usque ad caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres (d). In Quadragesima vero usque ad Pascha, ad vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigent reficientes: Sed luce adhuc diei omnia consumuntur, sed & omni tempore sive cenæ, sive refectiōnis hora sic temperetur ut (e) cum luce fiant omnia.

Pro ordinario, & quotidiano potu assignatur Eminam una vini.

Bibant ad sobrietatem, & in poculis fictilibus.

Tempus prædicti pro diversitate temporis erit Sexta, Nona, & Vespera: Coenæ vero sexta, semper tamen cum luce diei.

Loco jejuniarum Regulari perpetuo jejunant feria sexta.

Id est, post Idus.

Excipiuntur quamplurimi dies solennes & ferie festas & Quinta.

Frequentiores sint recreationes, & esus carniū ante Adventum, & Quadragesimam.

Servetur hora ab Ecclesiâ præscripta.

Remittitur ad Abbatis arbitrium, & prudentiam.



De post completorium nemo loquatur.

CAPUT XLII.

Omnino tempore silentii debent studere Monachi, maxime tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore, sive jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii (a) mox, ut surrexerint a cena, sedant omnes in unum, & legat unus Collationes, vel vitas Patrum, aut certe aliquid, quod edificet audientes: non autem Heptaticum, aut regum, quia Infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: Aliis vero horis, legantur, si autem jejunii dies fuerit, dicta vespera, parvo intervallo, mox accedant ad lectionem, ut diximus, & lectus quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc moram Lectionis, si quis forte in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat: Omnes ergo in unum positi, compleant (b), & exeuntes a Completorio, nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam pravariari hanc taciturnitatis Regulam, graviore vindicta subiaceat: Excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut forte Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: mox, ut surrexerint a cena.

1. (a) Hicce temporibus completorium dicitur ante cenam, propterea pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quae non ultra quartam unius horae partem protrahatur: Eaque peracta, & dicatur in choro Lectio brevis, quae est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes a Completorio.

2. (b) Silentium, quod hic Regula praecipit post Completorium ordinamus rigorose servandum esse post signum serotinae dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt.

CAPUT XLIII.

(a) Ad horam divini Officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus (quaelibet fuerit in manibus) summa cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut non scurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei praeparatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliis post Gloriam Psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morose volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in choro, sed ultimus omnium stet, aut in loco, quem talibus negligentibus seorsim constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus usque dum, completo opere Dei, publica satisfactione poeniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum judicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur, nam si foras Oratorium remaneant, erit forte talis, qui se, aut recollet, & dormiat, aut certe sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno. Sed ingrediatur intra, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur.

Post cenam habetur spiritualis lectio, quae tempore jejunii praecedat Completorium, quo finito nemo loquatur.

Incipiatur semper de facta lectio aut Completorii lectionem.

Et silentium post signum dormitionis.

Operi Dei nihil praeparatur & ingredientes Chorum post primum psalmum, ultimo sedant, aut seorsum.

Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & Gloriam primi Psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege qua supra diximus, in ultimo stet, nec praesumat sociari choro Psalenticum, usque ad satisfactionem nisi forte Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciat Reus ex hoc.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit (b) ut simul omnes dicant versum, & orent, & sub uno simul omnes accedant ad mensam: qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit usque ad secundam vicem (c) pro hoc corripitur. Si denuo non emendaverit, non permittatur ad mensam communis participationem, sed sequestratus a consortio omnium reficiat solus sublata ei portione suae vini usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit praesens, qui post cibum dicitur, nec quidquam praesumat ante statutum horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere sed etsi, cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora qua desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omnino non percipiat, usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. (a) Quam sollicitos nos esse velit, ad Divina Officia Beatissimi P. N. Benedictus, his verbis ostendit: Ideoque aliquid distinctus, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum diximus.

Ut videlicet ad nocturnas vigiliis fervetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beatae Virginis in primo nocturnalis Officii, qui venerit post hymnum genuflectat, & facto a Superiore signo, vadat ad locum suum. Qui vero post Gloriam primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset vel locum negligentium petat.

3. Ad Divinas vero horas, qui venerit post hymnum, qui praemittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post Gloriam primi Psalmi etiam in horis, in quibus hymnus non praemittitur, pariter genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, vel ut supra locum poenitentium petat.

4. Ad Lectionem vero, quae dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit postquam Lector (facto signo a Superiore) inceperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui vero non interfuerit lectioni brevi, quae dicitur in choro, genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.

5. (b) Declaramus sufficere, quod Fratres sint intra Officium Refectorii, cum Superior incipit versum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque a Superiore signo surgant.

Ibi: Propter id corripitur.

6. Tam negligentes, quam etiam, qui fuerint iusta causa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo a Superiore surgant, & causam suae tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens a legitime occupato.

7. Intervientes vero Coquina licet genuflectant

Item qui non interfuerit primo, vel secundo Versui Mensae, post secundam correctionem, seorsum cibum sumant absque vini portione, & hora a Priore determinata.

In Officio B. M. V. post hymnum genuflectant, & dato signo surgant, post psalmum vero etiam se excusent, aliter fervetur Regula.

Idem servandum in Completorio post incipiam lectionem, vel post Capitulum Breve.

Pariter genuflectant post pronunciatum Benedicite.

Post versum omnes genuflectant, & exceptis illis coquinae, se quoque excusent.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquant.

CAPUT XLVI.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocunque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit, vel aliud quid exceperit ubi ubi (a), & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum: dum per alium cognitum fuerit majori subiaceat emendationi. Si animae vero peccati causa latens fuerit: tantum Abbati, aut specialibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Si non veniens continuo.

1. (a) Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesse ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens scivit, alias in Capitulo suum fateatur errorem, Propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices, culpas audiant.

2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abluendas, etsi leviores maculas animae, quandoquidem ea errata, quae nulla culpa animam laedunt, tam celeriter S. P. N. Benedictus praecipit expianda.

3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die juxta antiquam consuetudinem Clerici, & Commissi Sacramentaliter confiteantur: Qui secus fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in Terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei.

CAPUT XLVII.

(a) Nuntianda hora operis Dei, die, nocturne sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali sollicito Fratri jungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleant: Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iustum fuerit, imponat (b). Cantare autem, aut legere non praesumat, nisi (c) qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui iusserit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuntianda hora operis Dei.

1. (a) Imponatur hoc officium Sacriliae. Ibi: Cantare, aut legere.

2. (b) Idcirco debentes legere, aut cantare praevideant lectiones, praeparantque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, ita ut ab omnibus cum edificatione, & profectu spirituali percipiantur. Id vero multo magis in missis celebrandis observandum est, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quam devotionis sensus in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent, in quo maxime invigilent Praelati, & contrafacientes severe corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter ob-

Qui palam deliquerit, publice satisfaciatur, qui vero clam, peccatum revelet Abbati, vel senioribus.

Decani quoti die in Capitulo culpas audiant.

Delenda sine animae macula, & quidem octavo die per Sacramentalem Confessionem sui certis peccatis.

Id praestat Abbas, aut alteri committatur, & in Choro iussu Abbatis omnia fiat.

Hae peragantur attentae, distincte, & devoto, atque canus monasticus adhibeatur.

stant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitime fuisse occupatos.

8. Si quis autem legitime occupatus, non posset convenire ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quae Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suae occupationis.

9. Si vero alicui necesse fuerit discedere ab Officio, sive ab exercitio, sive a Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis spatium, licentia a Superiore solo nutu petat: Et si statim revertatur, non genuflectat. Cui vero necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiam particularem.

10. Praelati vero transeuntes per alia Monasteria intrantes Chorum, vel Refectorium, si tarde eos contingat accedere, non obid genuflectant, nec etiam licentiam petant, si inde abire voluerint, nisi ibi fuerit Pater Praesidens.

De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciunt.

CAPUT XLIV.

Qui pro graviore culpa ab Oratorio, & a mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorii prostratus jaceat, nihil dicens nisi tantum posito in terram capite, & prostratus pronus omnium, de Oratorio exeuntem pedibus se projiciat. Et hoc tandiu faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse, qui dum iustus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis Fratrum, ut orat pro eo, & tunc si iusserit Abbas accipiat in Choro, vel in Ordine quo Abbas decreverit: ita sane, ut Psalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non praesumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciatur usque dum ei jubeat Abbas ut quiescat ab hac satisfactione. Qui vero pro levibus culpis excommunicatur tantum a mensa, in Oratorio satisfaciatur usque ad iussionem Abbatis, & tandem hoc faciat usque dum benedicat, & dicat, sufficit.

De iis, qui fallantur in Oratorio.

CAPUT XLV.

Si quis, dum pronunciat Psalmum, Refectorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum satisfactione ibi (a) coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes vero pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

(a) Quando error est modicus sufficit tangere terram manu, sed si error fuerit notabilis, ut puta quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante superiores, donec sibi signum factum fuerit surgendi.

Legitime occupati causam Superiori manifestent.

Item discedentes, vel silentium licentiam petant.

Praelati vero non genuflectant, & duntaxat a Praesidente licentiam petant.

Excommunicati pro graviore culpa prostratus se primo extra Oratorium, & dein in ipso Oratorio excommunicati vero pro levibus culpis, id praestant in solo Oratorio.

Fratres se humiliant, Infantes vero verberantur.

Pro qualitate errorum vel manu tangant terram, vel genuflectant ante superiores.



ferventur tōni Monastici in Evangelii, in Epistolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in ceremoniis exhibeatur ab omnibus: Qui transgressus fuerit pro prima vice coheredat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus poenitentis subiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui possit dictum officium implere.

Idoniam erant dicitur in litteris.

3. (c) Ideoque ordinamus, quod Patres Monasteriorum nostrae Congregationis, de consilio suorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiae, & cantu plano solite instrui faciant a doctis Monachis, si commode fieri possit: sin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monastica disciplina alienum sit, inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omnino doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, suos degenerare, ut hujusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugae (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque scripturarum speculationi efficacius intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostrae, haec etiam inter caetera scientiae gemma non desit, hac praesenti Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint lectiones saltem Theologiae moralis, vel sacrae scripturae, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia scholastica, & positiva, & Sacri Canonis.

In Monasteriis duodecim Monachorum nonnullis, in Formalibus vero quamplures instituantur disciplinae.

Designantur Monasteria Formalia.

5. Pro studiis formalibus deputamus in Provincia Siciliae Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanae, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Severini Neapolis, & Sanctissimae Trinitatis Cavae. In Provincia Romana Monasteria S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennae, S. Proculi Bononiae. In Provincia Veneta Monasteria S. Justinae Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monasteria S. Joannis Parme, Sancti Sixti Placentiae, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuae. In Provincia Hetrusca, Monasterium S. Mariae Florentinae, cujus quidem Provinciae, sicut etiam Liguria, & pariter aliarum Provinciarum Praelati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendis, & vestiendis illorum Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates in praedictis Monasteriis constituant Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, previo examine approbati fuerint, usque libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoscant: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus festis, nec praetermissa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari observantia) eos si opus fuerit, eximendo.

Ad ea nitere possunt Alumnos suos omnes Provinciae, propeis tamen expensis.

Quomodo erigendi lectores, & quae eorum privilegia.

Eligunt Praefici scholasticum.

6. Pro Monachorum quoque studio vacationum diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Officialium eligatur, qui cuncta secundum Deum, & scholarium profectum ex-

quens pro viribus semper scholis adesse procurat.

7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia oeconomica, vel temporalia, etiam domestica assumi possit, nisi completo suae conversionis anno duodecimo.

Adolescentes vacent solis literis usque ad 14. annum a Conversione.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Otiositas inimica est animae, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione Divina: Ideoque hac dispositione (a) credimus utraque tempora ordinari, id est, ut a Pascha (b) usque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima usque ad horam pene quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi sextam (c) Lectioni vacent. Post sextam autem surgentes a mensa praesent in lectis suis cum omni silentio; aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporis mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad vesperam. Si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verum monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut, & Patres nostri, & Apostoli: omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes.

Designatur tempus lectionis divinae, & operis manualis.

(a) A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimae usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur: facta autem primo signo Nonae horae disjungant se ab opere suo singuli: Et sint parati, dum secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem vacent lectionibus suis, aut Psalmis (e). In Quadragesima vero diebus a mane usque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadragesimae accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadragesimae dandi sunt. Ante omnia sane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumceant Monasterium horis, qui us vacant Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniantur Frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni: Et non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si, (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari subiaceat, taliter ut caeteri metum habeant: Neque Frater ad Fratrem jubetur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Eligatur Praefici lectionis, animadvertatur in eos, & consultatur infirmis.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. (a) Declaramus horum omnium dispositio.

Es remittitur ad subditio.

lectionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione disponat, ita ut Ecclesiae, & Populo satisfaciatur, atque Monachi, ultra quam par est, minime graventur.

Idest post Idus Octobris.

Post primam mensam concellatur hora una solati.

Hinc subsequitur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & postea dicitur Nona.

Comprehendatur Calendarum, & diebus jejuniis hora nona se recitiant.

Circa ortum solis dicitur Prima, & reliqua festalis diei.

Ita disponatur Hora, ut circa meridiem praecedant.

Diebus Sanctorum duplex Missa cantetur.

Circa finem Missae pulsantur campanae pro Vesperis.

Quid agendum usque ad Completorium, seu horam 2, 3.

lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsatur paulo ante horam vigesimam tertiam.

De exercitio manuali.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsatur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo, & in Monasteriis majoribus, quinque ictibus pulsatur aliqua ex majoribus campanis Ecclesiae, & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum: & in principio cujuslibet exercitii, unusquisque genibus flexis, dicat Ave Maria, ut devotius opus perficiatur.

De privata Oratione, vel lectione.

De lectione tempore exercitii.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsatur extense per congruum spatium.

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit pro spirituali aedificatione, legatur aliquid.

De Quadragesima observatione.

CAPUT XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimae debeat observationem habere: tamen, quia paucorum est ista virtus, ideo suademus (a) istis diebus Quadragesimae omni puritate vitam suam custodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus: Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiae operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, Orationes peculiare, ciborum, & potus abstinentiam, ut unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo, id est subtrahat corpori suo de Cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia quod sine permissione Patris spiritualis sit, praesumptioni reputabitur, & vanae gloriae, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Hoc praesertim tempore a vitiis se abstineant, & virtutes fecerint ex abbatis tamen licentia.

DECLARATIO.

Ibi: Istis diebus Quadragesima.

1. (a) Hanc Quadragesimam declaramus incipere, quoad abstinentiam hujusmodi, secunda feria post Quinquagesimam, ita ut feria secunda, & tertia ante Cineres abstinentia a Lacticiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Praelatis nostris inviolabiliter observetur. Qui contrafecisse fuerint convicti, Praelati integrum Psalterium recitent toties, quoties, caeteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus sequentibus.

Quadragesima incipiat a Quinquagesima sub certis poenis.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, ultra Psalmos Poenitentiales, Graduales, & officium Defunctorum, flagellatio, vulgo disciplina, quae a nostris fit omni tempore feria sexta, fiat tota Quadragesima, quarta, & sexta feria: in hebdomada vero Sancta, addatur etiam feria Quinta.

Frequentius se flagellis cedant.

Adventus omnino celebratur.

3. Similiter a prima Dominica Adventus in-